

Клени

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Схилились два самотні клени,
читаючи весни буквар,
і знов молюсь землі зеленій
зелений сам, немов трава.

Оброслий мохом лис учений
поетику для кленів склав.
Співає день, співають клени,
лопоче сонячна стріла.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/kleny